

ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ

30 Δεκεμβρίου 2005

Κον Πανίκο Παιονίδη

Αγαπητέ μου Πανίκο,

Τελικά η «Γαλάτεια» μου έλυσε πολλές απορίες. Όλα αυτά τα χρόνια που διάβαζα τα γραπτά σου, προσπαθούσα να εντοπίζω πιο ήταν το «μυστικό» του Πανίκου Παιονίδη. Ποιό ήταν εκείνο το στοιχείο που του έδινε την δυνατότητα αλλά και την ευχέρεια να παντρεύει όχι απλά τις διάφορες εποχές μεταξύ τους, αλλά και πράγματα φαινομενικά άσχετα. Όπως τα όνειρα και τους πολιτικούς αγώνες της νιότης, με συναισθήματα και βιώματα, όπως ο έρωτας ή καλλιτεχνικές αναζητήσεις ή η συντήρηση της φιλίας έστω και μετά από πολύχρονη αποκοπή της φυσικής επαφής. Διερωτώμουν ποιό ήταν εκείνο το στοιχείο που σ' έκανε να κρέμεσαι κυριολεκτικά από την πένα του Παιονίδη και να διαβάζεις τα κείμενα του απνευγτί.

Τελικά το βρήκα στον Σλάβο. Η έκτη αίσθηση. Αυτό είναι το «μυστικό» του Παιονίδη. Αυτή είναι η μαστοριά του που καθλώνει τον αναγνώστη και τον καθοδηγεί σε δικά του μονοπάτια. Μονοπάτια ονείρων και οραμάτων (έστω και από μερική διάψευση), μονοπάτια γνώσης, ευαισθησίας και πάνω απ' όλα ανθρωπιάς.

Πανίκο, φίλε αγαπητέ. Ακόμα ένα μεγάλο ευχαριστώ. Αυτή την φορά για την Γαλάτεια σου.

Με αγάπη την αγάπη

Μιχάλης Παπαπέτρου